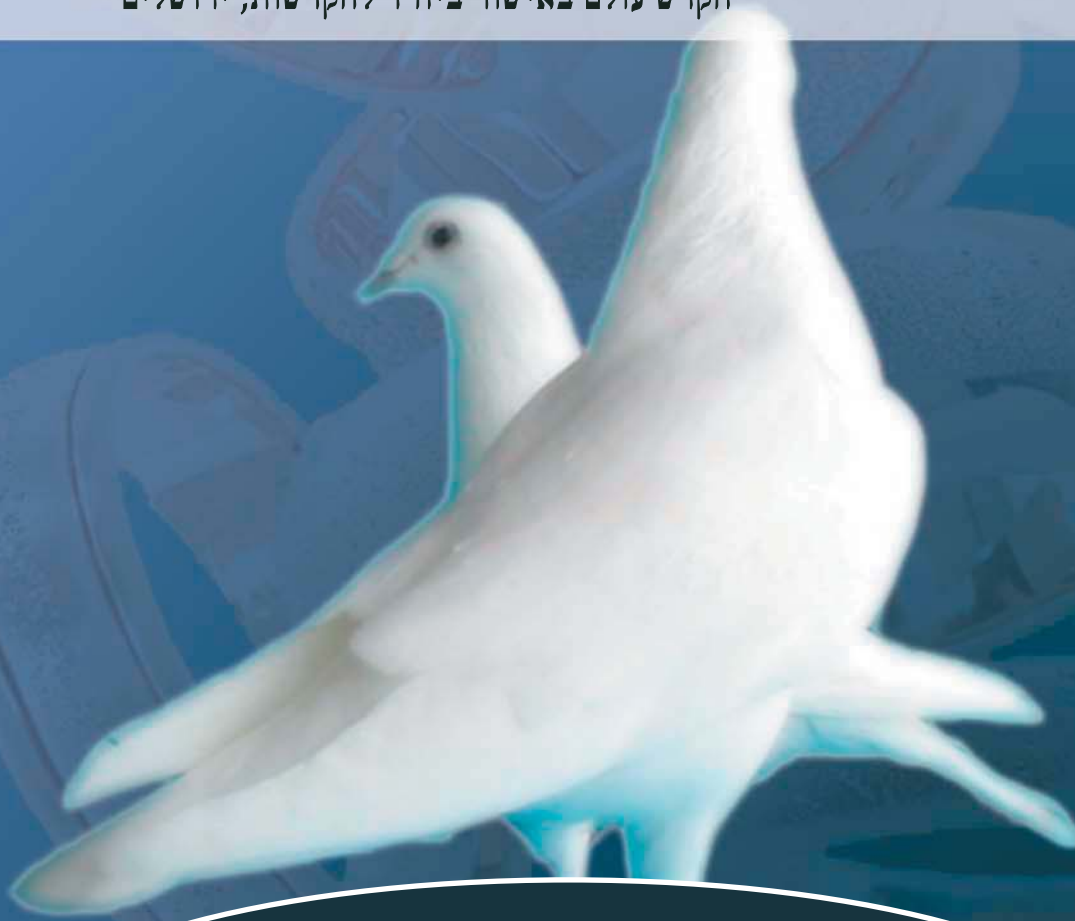

בס"ד

נישואין של אושר

עלון מס' 23, חודש כסלו תשס"ו (דצמבר 2005)
הירחון יוצא לאור ע"י איגוד י.נ.ר. – יועצי נישואין רבניים
הקדש עולם באישור ביה"ד להקדשות, ירושלים

"נישואין של אושר" – הירחון להעשרת הזוגיות והמשפחה,
היחיד מסוגו העוסק בתחום זה.
חשוב לך ולמשפחתך...
למנויים, פרטים והרשמה 02-6412970

לא למכירה, למנויים בלבד

גליון מס' 23

תוכן העניינים:

- 1-2 תבנית חיהודי: הרב שמחה כהן שליט"א
- 3-4 מודעות עצמית בחיי חנישואין: הגב' אביבה שטיינמץ
- 5 ואמונתך בלילות: מר ברוך גוטמן
- 6-7 שניים שהם אחד: הרב גד מאיר שמחוני שליט"א
- 8 שיח שבים: הרב דניאל עשור שליט"א
- 9 מאחורי המסך: הגב' רונית מילר
- 10 מבט חלכתי השקפתי: הרב חנוך חן גלזמן שליט"א
- 11 מן המקורות: הרב אורי ברוני שליט"א
- 12 חכנה לחיי חנישואין: הרב אברהם אסולין שליט"א

נישואין שלא כדאין

ירחון להעשרת
הנישואין והמשפחה

מנכ"ל ועורך: טו"ר מאיר שמעון עשור 054-2111288

רכזי הועדה הרוחנית: הרב דניאל עשור שליט"א,
הרב חנוך חן גלזמן שליט"א

הפקה ועריכה גרפית: טל נחום 054-8119588

שירותי הדפסה: דפוס עמירם טל' 02-6525850

הפצה: חברי איגוד י.ג.ר, מנויים לביטאון, בתי דין
רבניים בישראל, בתי משפט לענייני משפחה, מועצות
דתיות, מקוואות, בתי כנסת לפי הזמנה.

כתובת המערכת: "איגוד י.ג.ר"
הקדש עולם באישור ביה"ד הרבני להקדשות, ירושלים
ת.ד. 16130 ירושלים מיקוד 91161
טל': 02-6413242 פקס: 02-6422432

Email: lgud@ynr.org.il
WWW.YNR.ORG.IL

מעוניינים להפתח ולגרום לשמחה?
מעוניינים לספק את הנישואין חתונה, חתונה ומשפחה?
מעוניינים להעשיר את החתונה
אלא חתונות, יציאות וטרחות?
נישואין... העלון לנישואין ולמשפחה
תוכלו לקבלו ישירות לביתך:
02-6413242
ניתן להקדיש את הכרטיס לנישואין, יום הולדת או כל מאורע...

בתר מאיר

המרכז למשפחה ולילד
אין זוג לא מוצלח - יש זוג לא מודרך
טיפול משפחתי וזוגי * חתונה בית * הרצאות
בהנחלת ר' גד מאיר שמחוני
העצמה אישית
שיפור הסמכות הורית
טיפול בתקשורת אישית וזוגית
057-8995056
kochav_melir@walla.com

סוגיות מוכטות

700-5000-65

מוקד י.ג.ר - ייעוץ נישואין רבניים
המוקד הארצי התנדבותי לייעוץ אישי, זוגי ומשפחתי
פורום שאלות ותשובות בתחום הנישואין והמשפחה באתר
www.ynr.org.il

ההרשמה בעיצומה לקורס להכשרת מדריכי חתנים / מדריכות כלות

קורס המכשיר מדריכים/ות לחיי הנישואין תוך התמקדות על השנה הראשונה לחיי הנישואין
הקורס מכשיר מבחינה מקצועית להדרכה והכנה לחיי נישואין ומשפחה
וכלל חלקים הלכתיים להדרכת חתנים / כלות.

הקורסים מועברים ע"י:

להדרכת חתנים: הרב'ג משה פנירי שליט"א מח"ס "בית חתנים" והרב חנוך חן גלזמן.
להדרכת כלות: הרבנית רחל פרץ תחי' והרבנית אביבה ויסמן תחי'.
מבחן הלכתי יתקיים בסיום הקורס ותעודות הסמכה ימסרו למסיימים בהצלחה.
משך הקורס: 60 שעות, מספר המשתתפים מוגבל.

לפרטים והרשמה: 02-6413242 ניויד: 054-8119588

הבית היהודי

מאת: הרב שמחה כהן שליט"א

מחבר ספרי הבית היהודי ותקשורת קהל ויחיד

לחרטה, כמובן מהירה. זה קורה גם באמירת דברים שאין צריך לומר אותם, כמו בנושאים כלכליים רבי משמעות לעתיד, כולל החלטות מרכזיות בחיים, כמו קניית דירה, מקום מגורים, החלטה על נישואין, צריכת מאכלים שאין מן הנכון לצרוך, הצטרפות לקבוצות אלה ואחרות ולאחר מכן עזיבתן. והדברים מוכרים, כל אחד מאתנו פגש את התופעה, אם לא אצל עצמו, הרי בחוג מכריו. התוצאה היא, שמההתנהגות הבלתי נכונה הזאת לא סובלת רק הסביבה של אותו אדם שנוטה לכך (שסובלת למשל מההתפרצויות שלו), אלא בעיקר הוא עצמו. בעיקר משום שהוא משלם מחיר אישי על התפרצויות שנתפס להן, ועל החלטות פזיזות שקיבל, ולעיתים תוך כדי דיבור כבר נסוג בהם, ולא רק בתוצאות הפרקטיות, אלא גם הנפשיות, ברגשות האישיים שאופפים את אותו אדם. לא אחת ההחלטות ה"זריזות" שלו - ולעיתים מהירות החימה-משאירות אותו עצמו מלא מבוכה וכעס עצמי, והדבר פוגע בדימוי העצמי שלו ומכאיב לו ולמרות שלעולם לא יודה בכך, גם לא לעצמו, "לב יודע מרת נפשו".

הילדים רואים הכל. נזק קשה שנילווה ל"תכונת הפתיל הקצר", הוא כאמור ההשפעה על הילדים. הילד, על אף היותו עדיין רך מאד בשנים, ועל פניו לא בוגר ולא בשל, מגלה בכל הקשור להוריו, הרבה יותר ממה שאנחנו סבורים. הוא גם מכיר אותם לעומק. הוא עשוי לראות בהוריו התנהגויות בלתי מאופקות, שההורים עצמם כלל אינם מודעים להם. זה יכול להיות לא דווקא בהתפרצויות, או בהחלטות פזיזות, אלא גם באכילה מהירה, באמירת מילה בוטה כלפי אנשים מחוץ, חסידות, או עדה אחרת, ללא סיבה ערכית שמצדיקה זאת. הילד מפנים הכל, וגם מעבד נכון את הנתונים. לא פעם הוא גם שומע איך האב קצר הרוח מטבעו, מגיב כלפי האם בחריפות, שאין מאחוריה ריב, אלא צורת ביטוי. או במקרה אחר, האם מגיבה כלפי האב בחוסר סבלנות או זעם. לעיתים זה קורה, כאשר על הפרק נושאים פעוטים וחסי חשיבות, אך בשל ההתנהלות וחוסר הסבלנות שנטועים בנפשם של בני הזוג, מיד באה תגובה שלא היתה צריכה להשמע. לעיתים התגובות באות במישרין כלפי הילד עצמו. זה יכול להיות, כאשר ההורים מסיקים מסקנות מהירות מקטעי מידעים על התנהגותו, זאת מבלי להאזין מספיק וללמוד את הנושא לכל צדדיו. זה יכול להיות למשל, כאשר הוא מבקש כי

מעשה אבות סימן לבנים לאדם יש נטיה של האדם לחקות. חלק גדול ממה שאנחנו מכירים כאופיו של האדם, ניבנה ברובו כחקיינות למה שהוא רואה, שומע ומפנים מסביבתו, ובעיקר בימים בהם חי אצל הוריו ונשא אליהם עיניים. ההורים הם המשפיעים העיקריים על עיצוב אישיותו, שכן הוא רואה בהם את הדמויות המרכזיות בחייו, הוא רוחש להם אמון, הוא כמה לקבל מהם הדרכה והנחיה וכו'. התוצאה הטבעית היא שבדרך כלל, דברים החשובים להורים חשובים אצל הילדים. הדברים באים לידי ביטוי מהדברים המרכזיים בחיים ועד השוליים שבהם.

אנחנו מבחינים שילדים בבית שמקפיד למשל על סדר ועל נקיון, על פי רוב ידרשו גם משותפיהם למשפחה להקפיד על הנקיון ועל הסדר. וכך זה עשוי לחלחל מדור לדור.

אם הכסף היה מרכז החיים במשפחת המוצא בה גדלו, זאת היתה על פי רוב מגמת חייהם של הילדים, בבית שהם יבנו. לעומת זאת אם תורה ויראת שמים היתה המגמה, גדל הסיכוי שזו גם תהיה מגמת הילדים. אם כי כמובן, כאן צריך הרבה סייעתא דשמיא, שהרי קל מאד להביא את האדם להחשיב מאד את הכסף, וקשה יותר להביא אותו להחשיב את התורה. אבל בכל זאת, להרגלים מהימים הצעירים נודעת חשיבות רבה, גם בתחום זה.

בדומה לכך, אנחנו מבחינים בחיקוי ההורים בהתנהלות האישית, למשל בנושא של שליטה עצמית, ובתוך זה, בהתאפקות מול התפרצויות.

ילד שגדל בבית שבו ההורים בעלי רמת כעס והתפרצות גבוהה, מהירי חימה, או מה שקוראים בלשון העם "בעלי פתיל קצר". סביר מאד שגם הוא ימשיך בדרך זו, ויגלה נטיה להגיב על כל דבר שמקומם אותו במהירות, בחריפות, ובלא מחשבה רבה ומעמיקה. כי זה ההרגל וזה המראה שעמד לנגד עיניו בשנים הקובעות, בהם עוצבו אישיותו ואופי התנהגותו. את המודל הזה הוא מחקה. מגמה זו של נטיה לתגובות מהירות מדי, וקושי באיפוק ושליטה עצמית, פועלות על האדם לא רק בנושא כעס, אלא גם בכל חייו, כמו בהחלטות מהירות ופזיזות, בנושאים בעלי משמעות בחייהם. הכל מהיר בחייו. הוא נוטה לקבל את ההחלטות ללא שיקול דעת מקיף, ומבלי שישתדל לראות את התמונה כולה, ולהביא בחשבון את כל ההיבטים הנוגעים להחלטה. לאחר מכן, הוא גם נוטה לעיתים

Natural College
מכללה לרפואה טבעית

גרפולוגיה - אבחון על פי כתב היד

קורס רחב ומקיף הכולל 24 מפגשים ומתקיים בירושלים / אזור המרכז

מועבר ע"י הגב' רותית נוי M.A-חברה באיגוד הגרפולוגים ומרצה באוני' העברית

לפרטים: 02-6421057

שעות הלימוד בקורס מוכרות כהמשך להסמכה.

יקנו עבורו דבר מה שנראה לו חשוב, והבקשה מתקבלת בסירוב בוטה, ללא שהעניקו לו תחושה שהאזינו ושקלו את הדברים.

לעיתים האשימו אותו בדבר שהוא כלל לא אשם בו, או הטיחו בו האשמות על דבר שכלל לא עשה. לעיתים ביקש לשוחח עם האבא או האמא, ואלה הגיבו בזעם לא מוצדק, ובקולניות: "לא עכשיו, אל תפריע אתה לא רואה שאתה מפריע לי", והבן אכן מבחין כי הוא מפריע לאבא לקרוא עיתון...

התנהגות זו של ההורים, שהוא רואה אותם יום יום ובשבלים מסויימים של חייו רגע רגע, גורמת לילד לקלוט את חוסר ההתאפקות, להפנים אותה, וגם ליישם אותה. לפעמים משום שהוא רואה בהתנהגות ההורים היתר גורף להתנהל כך, שהרי הדמות המרכזית בחייו, שהוא כה מכבד עושה זאת, ומעשה אבות סימן לבנים.

לעומת כל ההתנהגויות האלה, בן המבחין בהתנהגות הוריו -או לפחות באחד מהם- מידה ראויה של איפוק או ישוב דעת, גדל משמעותית הסיכוי שיחקה את התנהגותם, וכאשר יעמוד ברשות עצמו, יתבגר ויתנהל בחברה שבה הוא חי, או יקים משפחה משלו, יעתיק גם לכאן את מה שחווה והפנים בתוך הבית בו גדל, במודע ובברור הגדול בלא מודע.

כאשר הרגיזו את אחד מהוריו, והוא בכל זאת גילה מידה מרשימה של איפוק והתגבר על מידותיו, ולא הגיב על הפרובוקציה. זה לא רק דבר ראוי כלפי שמיא וכלפי עצמו, זה עשוי להניב פירות חשובים בחינוך הילדים. כאשר החינוך העיקרי הוא לא מה שאנחנו אומרים לילדים, אלא מה שאנחנו מעבירים להם על ידי התנהגותנו, ומה ש"עובר באוויר". בן המבחין שגם, כאשר העוגה המאד טעימה שאמא אפתה מונחת על השולחן, והיא מדיפה ריחות מבטיחים, ההורים אינם נוטלים ממנה עוד ועוד, אלא בכמות סבירה, עשוי לסגל לעצמו אורחות חיים של שליטה עצמית בתחום צריכת המזון.

העברת המסר בלי מילים מקיפה למעשה את כל תחומי החיים. כאשר האמא נוטה להגיב ברחיפות על משהו שמתרחש לא לפי התיכנון שלה, בנה ובתה הקטנים עוקבים בעיניים מלאות עניין, ומפנימים כי זו הדרך. כאשר היא "נורא כועסת", ונותנת להרגיש זאת, אחרי שמישהו עקף אותה בתור במכולת או במקום אחר,

הילדים רושמים לפנייהם כי תור זה דבר חשוב מאד, ושווה כעס. ובעיקר "רושמים לפנייהם", שכעס רועם והשתלחות הוא דבר לגיטימי וקביל. התוצאה תהיה שגם הם ינסו להשיג דברים בכח הזרוע של הכעס.

גם כאשר האמא או האבא נתקלו בתגובה ביקורתית על התנהלותם הכעסנית ואולי גם הכוחנית, והסביבה העירה הערות, אולי אפילו הערות קשות, הם אומנם נעלבו למען הוריהם, האבא או האמא, ולכן הם יהפכו לכעוסים על כל העולם שפוגע בהורים היקרים להם מכל, אבל מה שישאר להם כנחלה מאותה תקרית, יהיה החיקוי. גם אם ירגישו מבוכה מהתנהלות ההורים, הרי ברוב המקרים הם יחקו אותה ויהיו תלמידים נאמנים להוריהם. גם כאשר יתבגרו ואף יזקינו, צורת ההתנהלות של ההורים תדבק בהם, על אף שבמודע הבינו כי הדבר אינו מועיל ואינו מביא כבוד.

באשר לאמהות, יש להוסיף, כי אצל נשים, ההתפרצויות אינן נובעות מכעס, אלא זה בשבילן דרך להביע את הזעקה: "קשה לי", אבל הילדים עשויים לתרגם זאת כחוסר איפוק.

כאשר האמא או האבא הולכים אחרי ליבם, וקונים את מה שקורץ להם. גם את זה מזהה הילד, הוא חש שהוריו אינם עושים שיקול דעת, ומבזבזים את כספם. ולהיפך כאשר ההורים מקמצים יותר מדי על הכסף וחוסכים במקום שבו היה צריך מעט לפזר, הילד מבין שהקמצנות היא המידה הראויה, והיא מחלחלת וחודרת אליו, גם אם ההורים לא יודעים זאת, וגם אם הוא עצמו אינו יודע זאת. זה חודר אליו מבעד לפתח האחורי, שם הוא אינו מציב "שמירה". כך שהנזק מהבזבזנות מצד אחד, ומהחסכנות הקיצונית מצד שני הוא כפול, מצד אחד מבזבזים את הכסף -או חוסכים אותו במקום שלא היה צריך לחסוך- ומצד שני מעבירים לילדים הרכים את המסר שלא היה צריך להעביר, מה שנקרא "קלתה בכפליים". והכל כי אנחנו לא מודעים לעובדה שיש עלינו "שמירה מעולה" של שומרים קטנים, שעוקבים אחרי צעדינו ולומדים מהם בחריצות של תלמידים שקדנים.

יש גם מקרים אחרים, כאשר הילדים בשלב כלשהו לומדים מההורים מה לא לעשות. אבל זה לא המקרה הקלאסי. רוב בני האדם נוטים לחקות את מעשי הוריהם, ועושים זאת בקפדנות. ומכאן שמעשי האבות -והאמהות- אכן סימן לבנים.

איגוד י.ג.ר - יועצי נישואין רבניים הקדש עולם באישור ביה"ד הרבני להקדשות, ירושלים ת"ז

פותח את שעריו לקורס ייחודי למוענים רבניים

הקורס מכשיר את המשתתפים לבחינות שע"י בית הדין הרבני הגדול בירושלים שע"י הנהלת בתי הדין הרבניים בקורס יועברו תכנים פרקטיים: כתיבת תביעה, כתב הנגה, מתן עדויות ועוד...

סגל אקדמי המורכב ממיטב הרבנים ואנשי המקצוע בתחום:

הרה"ג משה פנירי שליט"א - ראש כולל להוראה "נחלת אברהם",

עו"ד אשר רום - יועץ משפטי להנהלת בתי הדין הרבניים לשעבר, טו"ר יוסף וסרמן - ראש הלשכה לטו"ר.

לפרטים והרשמה: 02-6413242 נייד: 054-8119588

כשהם קרובים לנו וחיים על ידנו. בתחילה זה בן זוגנו אחר כך אלו הילדים שלנו, התלמידים וכדומה. הרבה יותר קל לנו לחנך אחרים מאשר לחנך את עצמנו. בנישואין הדבר בולט במיוחד. מאחר וכל אחד מבני הזוג רוצה שכן זוגו ירש גן עדן, הוא מנסה לחנכו בהתאם לתפיסת עולמו. אבל גם בן הזוג רוצה את אותו הדבר והדבר מביא לחיכוכים לוויכוחים ולהאשמות הדדיות.

כיצד ניתן להתמודד עם הבעיה מנקודת המבט של שיטת המודעות?

נקודת המוצא היא: בית הוא מקום שבו מקבלים את האדם כפי שהוא ואינו מקום שבו מחנכים אותו. בית הוא המקום של קיום הצו האלוהי של "ואהבת לרעך כמוך" בצורה הגבוהה ביותר.

הנחת יסוד נוספת היא: כשאנו מבררים יחסים אנחנו לא מחפשים מי אשם, כי אין מושג שהשני אשם יותר ממני. "האשמה" או יתר נכון יהיה לקרוא לה בשם אחריות, מתחלקת שווה בשווה בין שני הצדדים, 50% לאחד ו-50% לשני במדויק. (לכל אחד במגרש שלו יש 100% אחריות על מעשיו).

הדבר הראשון וההכרחי לתיקון המעשים הוא הכרת האחריות של האדם על מעשיו. "איכה" קרא אלוקים לאדם בגן עדן, "את כולם אתה יכול להאשים במה שעשית", אבל איפה אתה בכל העניין הזה? זוהי הקריאה שחוזרת גם היום כלפי כל אחד ואחת. "איכה"?

אנחנו לא יכולים לעבוד על מידותיו של השני. אנחנו אחראים אך ורק על חיינו ורק אותם אנו יכולים לשנות.

כשאנחנו מאשימים את האחרים במה שקורה לנו, אנחנו בעצם נותנים להם את הכוח לעשות לנו את מה שהם רוצים. אנו נהפכים לקורבנות. בזאת אנחנו מעצימים אותם ומחלישים אותנו. "הוא עשה לי", "הוא פגע בי", "הוא העליב אותי", "הוא הכעיס אותי", "אינם" יכולים לעשות זאת אם אנחנו לא נותנים להם לפגוע בנו, להעליב אותנו, לקחת לנו. במידה וניקח אחריות על הפירושים שלנו ונלמד

מי אשם? - על אשמה, האשמה ומה שבניהם. תכופות, בעיקר בתחילת הפגישות עם בני זוג, אני שומעת האשמות מכל מיני סוגים הנשמעות מפי שני בני הזוג אחד על השני. המוטיב המרכזי העובר בהאשמות אלה הוא: הטלת האחריות לכישלון בנושא מסוים על כתפי האחר והתנערות מוחלטת מלקיחת אחריות לגבי חלקו/חלקה בעניין.

בדרך כלל כל ניסיון של הטלת אשמה נדחה ע"י הצד השני באמצעים שונים. החל מהתקפה גלויה (שהרי ההגנה הטובה ביותר היא התקפה) וכלה בתגובה של קורבן, שהופכת את המואשם למסכן שצריך לרחם עליו, ואת המאשים ליצור אכזר המתאכזר לזולתו.

מאחר והנושא הוא אחד הדברים המהותיים בזוגיות, אנסה להראות מנקודת המבט של שיטת המודעות שאפשר גם אחרת. ראשית נראה מהיכן נובעת הבעיה ואיך ניתן להתמודד עימה. חז"ל לימדו אותנו את הכלל הבסיסי: "כשם שאין פרצופיהם שווים, כך אין דעותיהם שוות". לכל אדם חשיבה והסתכלות ייחודית על: החיים, העולם, על עצמו, על הסובבים אותו, מערכות היחסים שלו, איך צריך לחיות, להתנהג, לדבר, להעניש וכו'.

מבעד להסתכלות זו, אנו מפרשים את חיינו בהווה. אלו הם המשקפיים הסובייקטיביים שיש לכל אחד מאיתנו, ועלינו לקחת אחריות עליהם ולהכיר בעובדה שבגללם אנו רואים את הדברים אחרת מזולתו.

יש באדם נטייה לא לקחת אחריות על הפירושים שלו ולהאשים את הסובב אותו (מזג אויר, הורים, בן זוג, ילדים, חפצים) בכישלונותיו או בחוויותיו השליליות. (כבר בגן עדן האשימו אדם וחווה אחד את השני ולא לקחו אחריות על מעשיהם. בשל כך הם גורשו מגן עדן והביאו עליהם ועל העולם מוות, מחלה, עצב, מחסור, קשיי פרנסה, קשיים בגידול ילדים וכו').

סיבה נוספת להאשמת הזולת היא היצר המחנק. זוהי אותה תכונה שדוחפת כל אחד (מתוך כוונה ורצון טוב) ללמד אנשים איך צריך לחיות. במיוחד

ההרשמה בעיצומה לקורס אירידואולוגיה - אבחון על פי קשתית העין.
 הקורס מקנה כלי לאבחון מחלות גוף ונפש מעוד עבור מטפלים, רופאים ומאבחנים וכל המתעניינים בחיזוי
 הקורס מועבר ע"י מר רפי לוקסנבורג, חבר באגוד האירידואולוגים בישראל
054-8116288 02-6421057
 החלה הרשמה למחזור חדש לקורס כירולוגיה - לאבחון גוף ונפש וקווי אופי
 על פי כף היד. הקורס מקנה כלים אבחוניים ויכול לסייע למטפלים, אנשי חינוך ומאבחנים.

בעבר היה כמיטב יכולתי באותו רגע נתון, הדבר מנתק את הקשר ההרסני של "לא בסדר" – עונש – רגש שלילי – התנהגות שלילית.

זהו מקום של לקיחת אחריות על מה שכבר נעשה ולקיחת אחריות לתקן להבא. זהו המקום שבו אנחנו יכולים לעשות חשבון נפש אמיתי, ולשאול את עצמנו ללא ביקורת ואשמה, מה היה הדבר שגרם לנו לעשות באותו רגע את מה שעשינו? ואיך אנחנו יכולים לעשות בעתיד טוב יותר. (כדי שאם נתקל באותה סיטואציה זה יהיה אחרת).

כך מתחיל השינוי אצל השני. כשנלמד לומר לעצמנו את המילים: "עשיתי כמיטב יכולתי" – "זו הייתה היכולת שלי אז" – והם יהיו חלק בלתי נפרד מאתנו, נוכל לומר גם על מעשיו של השני "הוא עשה כמיטב יכולתו", "זו הייתה היכולת שלו באותו רגע נתון", ההסתכלות שלנו עליו תהיה ממקום של קבלה ואהבה. וכשאוהבים סולחים.

כאשר חיים בצורה כזאת של אי האשמת עצמי, אלא לקיחת אחריות למעשי ולתיקונם, ומתוך כך לומדים לא להאשים את בן הזוג, מבינים מה שרבי עקיבא אמר: "איש ואישה, זכו שכינה ביניהם, לא זכו, אש אוכלתם" אם זכו – כי יש כאלה שלא זוכים. מי זוכה? זוכים אלו שמוסרים את נפשם בעבודה על המידות שלהם. זוהי הזכות! לכן זה נקרא זכו.

זו זכות גדולה שהיא והוא נמצאים באותו בית ושניהם מזככים את עצמם, כל אחד את עצמו, ואז הם זוכים להשראת השכינה בבית. כאשר ישראל באהבה זה עם זה שכינה ביניהם.

לראות איך אנו בוחרים אותם, לא נזדקק להאשים אחרים במה שקורה לנו אלא נראה במה שקורה לנו שעורים שעלינו ללמוד ע"מ למלא את יעודנו בעולם. בן זוגנו שהוא ה"עוזר כנגדו", הוא הראשון שיכול לעזור לנו במשימה זו.

הכוח שעוזר לנו בכך הוא כוח האהבה. "ואהבת לרעך כמוך". כשאנו אוהבים, מקבלים ומעריכים את עצמנו כמו שאנחנו, אנחנו יכולים לעשות זאת גם לזולתנו. כאשר אנו מפסיקים להאשים את עצמנו, אנחנו יכולים להפסיק להאשים גם את השני.

במידה ואנו בוחרים להאשים את עצמנו או את זולתנו, אנו נכנסים למעגל של: האשמה – השני או אותי – המחשבה שבאה בעקבות זאת משדרת לתת מודע אני או הוא "לא בסדר" – מחשבה זו גורמת למשיכת עונש מכל מיני סוגים: חולי, מחסור ועוד – העונש מביא לרגשות קשים של כאב, צער, חוסר אונים, בדידות, אובדן, נקמה, שנאה וכו'. רגשות אלו גורמים לאדם להתנהגות שלילית של תוקפנות או קורבנות שמביאים אותו בחזרה לתחילת המעגל.

המנגנון פועל בצורה זו מאחר ואנו בעצם מענישים את עצמנו בהווה על העבר, האדם משדר לתת מודע שלו שהוא "לא בסדר" על מה שקרה בעבר והוא מקבל בהווה את העונש. מעגל זה מוביל במקרה הטוב לעשייה מפחד ובמקרה הרע לנסיגה ולהעצמת הכוחות השליליים. זהו בודאי אינו מקום של צמיחה והתפתחות.

במידה ואנו בוחרים לא להיכנס למעגל זה ומקבלים את עצמנו כמו שאנחנו, עם הבנה שמה שעשיתי

אונורי סו-ג'וק - רפואת העתיד
סו-ג'וק היא שיטת טיפול קוריאנית המבוססת על יסודות הרפואה הסינית והקוריאנית העתיקות. שיטת הטיפול יעילה ועוצמתית ומשלבת דיקור, מגנטותרפיה, טרמותרפיה, טיפול באמצעות זרעים, צבעים ועוד. הטיפול נעשה דרך כפות הידיים, כפות הרגליים, האוזן והקרפקת, התוצאות הן מהירות ויעילות במיוחד. הלימודים בחסות האקדמיה הבינלאומית לתואר מטפל מוסמך ובכיר.
לפרטים נוספים: 02-6421057 054-8116288

בואי אלא כיצד יופי וכיאלה משגבים כארז
בקורס ייחודי לקוסמטיקה טבעית
✓ טיפול פנים ✓ קשר העור הפנים
✓ הכנת גבשירים ✓ מה אומרת פנינו
...
כאן כן נמשכת ההרשמה
לקורס גבוה קלינית טבעית
הקורס מועבר ע"י ד"ר רותם נאמן בינלאומית ואמריקאית
אפרטים נוספים:
המכללה ארפואה טבעית:
02-6421057

חדש באיגוד י.ג.ר קורס להכשרת מגשרים - באישור משרד המשפטים.
קורס המקנה ידע מקצועי רחב היקף לעריכת גישור כללי ומשפחתי.
מועבר ע"י מר צבי יבניאלי MA מגשר מוסמך.
היקף הקורס: 60 שעות + 30 לזכאים לרישום במשרד המשפטים.
לקבלת תכנית לימוד ולפרטים נוספים: 02-6413242 נ"ד: 054-8119588

חוסן משפחתי בעידן הכלכלי של היום

מסוימות אנשים נמדדים על פי הכסף שלהם.

אחת הבעיות המרכזיות של התרבות המערבית-המשפיעה גם על מדינת ישראל היא תרבות הצריכה הבלתי מתקבלת על הדעת. אנשים לא חיים ממה שיש להם, אלא ממה שאין להם. אנשים התרגלו לחיות עם הפרסומות בתקשורת הכתובה והמשודרת ולקנות בהלוואות ובכרטיסי אשראי. אמנם אצל חלק מהמשפחות אין אוכל במקרה, אולם אצל רובם, הבעיה היא לא שחסר אוכל, אלא שיש יותר רצונות ותאוות ממה שאפשר, וזה הופך לדרך חיים. כתוצאה מכך משפחות רבות נקלעות למצב חשבון שלילי- "אוברדראפט". במקרים רבים גם שלום הבית נפגע כתוצאה מכך, ולעיתים הדבר מוביל אף לפירוק התא המשפחתי.

על מנת לשפר את המצב, יש לבצע מהלך של הבראה כלכלית של המשפחה, הכולל הורדה של רמת החיים, והגבלה של סיפוקים שונים לשם מטרה משפחתית משותפת. המהלך הזה הכרחי בדרך לתקציב מאוזן וצרכנות נכונה של הסל המשפחתי. למהלך זה שותפים הן ההורים והן הילדים. ההורים צריכים להקדיש ביטחון בכך שהם אומרים ועושים את הדבר הנכון, כך שהילדים יקבלו את המהלך ללא ויכוחים, התמרמרות ותחושת מסכנות. המהלך הזה אומנם מונע מהמשפחה אי אילו דברים קטנים שיש לאחרים, אך מעניק למשפחה משהו יותר גדול, והרבה יותר מועיל ומספק שאין למשפחות אחרות. מרכיב נוסף, שניתן לצייד משפחה במשבר כלכלי, היא העובדה כי ניתן למנף את המשבר לכיוון של צמיחה. עצם הידיעה כי ניתן לנצל שעה קשה זו, לליכוד המשפחה וגיבושה מחדש, מהווה תפנית חיובית כאשר ניגשים לטפל בבעיה הכלכלית. כולם מגובשים ונרתמים למשימה. לפתע מתגלים כוחות שהיו מוסתרים מכולם והדבר תורם לאין שיעור לחוסן המשפחתי.

חז"ל מלמדים אותנו כלל חשוב "לעולם יהיה אדם זהיר בעסקי תבואה שאין מריבה מצויה בבית אלא על עסקי תבואה".

נתונים רשמיים, המפורסמים מידי שנה על ידי המוסד לביטוח לאומי, מראים, כי משפחות רבות מאוד חיות מתחת לקו העוני. בהרבה מקרים המשפחות הללו מגיעות לטיפול אצל המחלקה לשירותים חברתיים. מכאן אנו מגיעים למסקנה, כי למצב כלכלי הקשה יש השלכות רבות על הזוגיות והמשפחה בבית.

ההשלכות באות לידי ביטוי בכך שבני הזוג, בהיותם נושאי הנטל, אינם מצליחים להביא "פת לחם" לביתם. דבר שגורם למבוכה רבה, עצבות והרגשת בושה שיוצרים מתח בבית. זוגות מספרים, כי בעקבות המשבר שפקד אותם, הם לא דיברו האחד עם השני במשך ימים שלמים. בנוסף לכך, בני הזוג נקלעים לעימותים רבים הקשורים בשאלה- על מה יש להוציא את הכסף הקיים. לעיתים, הבעל שנמצא מחוץ לבית ומנסה לדאוג למשפחתו, לא תמיד יכול לחוש את ההתמודדות שעוברת אשתו בשעת הקניות, בעת שהיא נאבקת על כל גרוש.

גם מקומם של הילדים לא נפקד והם מבקשים את שלהם- מזון, צעצועים וביגוד, הם רק חלק מהצרכים של הילד שההורים צריכים לספק. גם כאן, אי מילוי צרכיו של הילד עלול לגרום להתמרמרות, קינאה בחברים ועד להתנהגות שאינה הולמת ואינה מכבדת את ההורים. הורים שאינם רוצים לשאת בתוצאות הללו, מוסיפים ומעמיקים את הגירעון התקציבי שלהם.

על מנת לסלול נתיב נכון ולשמר את חוסנה של המשפחה, בעידן כלכלי קשה, כמו זה המצוי בימינו, אנו נדרשים להבין את שורש המצב.

העולם שבו אנו נמצאים הוא עולם חומריובחברות

המדור המשפטי על פי ההלכה

אזוין בקבלת ייצוג כנשאי פאנאפ פאלי? עקוב איצוג פולס כנשניק?
הרב מיכאל כנפו - טוען רבני וחבר איגוד י.נ.ר.
מתן סיוע הלכתי ומשפטי בדיני אישות ומשפחה
איוו וגיפול ביחס אולי וביסקרטי

057-3192855 03-9092855

כירולוגיה

"עוץ ואבחון על פי

כף היד

054-211288

היתה. מכאן אמרו חכמים אין לך אשה כשרה
בנשים אלא אשה שהיא עושה רצון בעלה"
לפי האמור בשני מקורות אלו עלינו להסביר מה
הקשר בין האמרה הזאת הנאמרת כאן על יעל
ובין המשמעות שאנשים תולים באמרה זו. במה
נמדדת יעל כאישה העושה רצון בעלה, ומה
הקשר בין הריגת סיסרא לעשיית רצון בעלה?

אישה כשרה עושה רצון בעלה – כפשוטו?

נשאלתי שאלה גדולה וחשובה על האמרה
המוכרת "אישה כשרה עושה רצון בעלה",
וחשבתי שיש לתת את הדעת על משמעות האמרה
וכיצד היא צריכה להיות מיושמת בחיי המשפחה.

ניתן להבין מהדברים שאינם אמורים בתנא דבי
אליהו כי בעלה של יעל צידד בעם ישראל וראה
בסיסרא את אויבו כפי שהיה אויב ישראל,
למרות שכאשר היה נפגש עם יבין מלך חצור
ועם סיסרא היה נראה להם כאוהב. יעל שראתה
את קבלת הפנים שהיה עורך בעלה לסיסרא,
הייתה אמורה לקבל את סיסרא כחבר הבית,
עובדה שכך ראה זאת סיסרא עצמו שבא אל
בית חבר הקייני בעת בריחתו מהקרב, וחשב
ששם ימצא מרגוע לנפשו. אך כאן מתגלה יעל
כאישה המכירה היטב את בעלה ואת דעותיו,
ולמרות שהיה עליה לפחוד פחד רב מתגובתו
של יבין מלך חצור על שלא שמרה על שר
צבאו, לקחה את המקבת והייתה עושה במקרה זה,
שהייתה בטוחה שבעלה היה עושה במקרה זה,
הרגה את סיסרא.

בכך הייתה שותפה מלאה לבעלה בידיעת
מחשבותיו וכוונותיו האמיתיות ואכן
הוכיחה את ידיעתה זו בעת שעלתה לפניה
האפשרות להרוג את סיסרא. לאחר מעשה
זה קוראים לה רבותינו הקדושים אישה

לעיתים נוח לו לגבר לפרש את האמרה "אישה
כשרה עושה רצון בעלה" כהלכה ברורה ומוחלטת
שעל האישה להישמע לבעלה ללא ערעור וללא
חשיבה משלה ואכן כך נוהגים הבעלים ברבים
מן העמים הלא יהודיים הסובבים אותנו: כל
משמעותה ותפקידה של האישה להיות כלי חפץ
בידי בעלה. ירצה לאכול תאכילנו, ירצה בגד נקי
- תכבס ותגהץ עבורו, ירצה ניקיון ביתו הרי
היא מנקה ומלטשת, וכן לכל בקשותיו תעמוד
לשרתו. אך לא כך אצל היהודי הירא את דבר ה'.

האמרה המפורסמת הזאת אינה מופיעה בתנ"ך
ואינה מופיעה בגמרא. ניתן למצוא אותה
בשלושה מקומות: האחד בילקוט שמעוני –
שופטים פרק ד' רמז מ"ב וכן בתנא דבי אליהו
רבא פרק ט': "ומה נשתנית יעל אשת חבר
הקיני מכל הנשים כלן שבאת תשועה גדולה
לישראל על ידה שנאמר ותיקח יעל אשת חבר
את יתד האהל וגו' ותתקע את היתד ברקתו
וגו' והוא נרדם ויעף וימת. כך אמרו חכמים
יעל אשה כשרה היתה ועושה רצון בעלה

אמצות ההצחיה - מודלים מתקדמים בהצחיית קבוצות

קורס המכשיר ומעצב ידע, מיומנויות וכישורים להצחיית קבוצות

- מבוא כללי להצחיית קבוצות, תאנים ציפיות ויצירת חוזה קבוצתי
- תפקיד המנחה בקבוצה, כוחות וסמכות של המנחה
- סגנונות הצחיה והתאמתם אל הקבוצה
- תקשורת אפקטיבית ואסרטיבית בהצחיה
- אמצות הפרזומציה- שפת גוף, שימוש בקול

הקורס מועבר ע"י
הגב' שרון ארנרייך (MA)
מנחת קבוצות מנהלים ועובדים.

לפרטים נוספים: 02-6413242 נייד: 054-8119588

עם מחשבתו ולדעת את הכיוון שבו הולך ונבנה הבית ולהיות המשלים של הפעולות לבניית הבית המושלם הזה.

המקום השלישי בו מופיעה האמרה בה אנו עוסקים - ספר עבודת ישראל לפסח. וכך נאמר שם: "והנה לפעמים משכחת שהאישה אין לה שום תאוה להתקשט ולהתייחד עם דודה, רק מחמת הבנתה את בעלה והשתוקקותה לשמח את בעלה מתקשטת ומראית לו פנים שוחקות... אבל באמת אין כוונתה לשום עצמה כלום רק עבור לשמח לב בעלה. כי לפעמים היא מרת נפש מחמת איזה סיבות ומקרי הזמן ואז אילו היה מבין בעלה את כל לבבה וגודל אהבה המסותרת אשר בקרבה המסתירה כל עצבה ויגונה ומעוררת שמחת בעלה... וכנדון זה כנסת ישראל עם דודה כשבא לה איזה צער על ידי איזה סבה או איזה גזירה והיא מתחזקת ומתקשטת לעשות רצון דודה ולשמוח עמו בשבתות וימים טובים או בשעת התפלה ועשיית המצות. והבורא ב"ה שהוא יודע המחשבות ומכיר בכל זה בוער בו אהבתה כביכול ברשפי אש עד אשר יסיר מאתה כל יגוני הלב כי הוא יודע מרירות הנפש והוא בעל יכולת להתגבר ולהכניע כל שונאיה. וזה נקרא איזה אשה כשירה כל שהיא עושה רצון בעלה, דהיינו שהיא מולדת רצון בבעלה כנ"ל."

האישה מוצגת כתורה הניתנת לעם ישראל וכקשר שיש לעם ישראל אל התורה כך הקשר שבין בעל אל אשתו מתוך האמור לומדים אנו כי על האישה להתחבר אל בעלה כשותפה מלאה ופעילה וללמוד להכיר את הלך מחשבותיו ואז להיות אשת חייל כיעל אשת חבר הקייני.

כשרה העושה רצון בעלה. מתוך בחירה אישית, מתוך החלטה עצמית, חכמה ונבונה. בהמשך הדברים שמביא התנא דבי אליהו בנושא הוא שואל על הפסוק: (בראשית א) ויאמר ה' אלקים לא טוב היות האדם לבדו אעשה לו עזר כנגדו עזר להעמידו על רגליו ועזר להאיר עיניו."

מביא התנא דבי אליהו בפנינו סיפור מעשה שהיה בבית המדרש כשדיבר לפני חכמים ואמר כי מעשיו של ה' כולם בחכמה נעשו, אפילו פסוק שנראה לכאורה תמים ופשוט כמו "אעשה לו עזר כנגדו" גם הוא נאמר בחוכמה עצומה כי כל מקומה של האישה ליד בעלה הוא להיות עזר לבעלה, להעמידו על רגליו ולהאיר עיניו. כלומר אין היא שונה בדרגתה ממנו אלא היא חלק נוסף לאותה דרגה שרק בהיותם יחד בשיתוף מוחלט הם בעלי דרגת בני אדם, ואחרת אינם עולים על דרגת החיות. והיו דבריו של התנא דבי אליהו תמוהים בעיניהם וביקשו ממנו הסבר, והסביר להם: "רבתי חטין ושעורין עד שלא נעשו ולא נטחנו ברחים הם אינן כלום אלא עצים בלבד ... נותנן אותם אדם לאשתו ותקנתן ועשאתן וטחנן ברחים והוציאה מהם את הפת פת יפה, או שהיא עשתה לו מן בשר שמן או מן חלב שמן אכילות טובות שבעולם והוא אוכל, וכן פשתן אינו כלום אלא עשבים, נותן אדם פשתן לאשתו ואורגת ממנו בגד, ולא עוד אלא שמוציא ממנה פריה ורביה לעולם. אלו ארבעה דברים שהאשה עושה לבעלה... לכך נאמר אעשה לו עזר כנגדו עזר להעמידו על רגליו עזר להאיר עיניו."

תפקידה של האישה להשלים את מעשי בעלה ולהביאם לידי גמר, מהחיטין לאפות לחם, מהפשתן ליצור בגד וכן הלאה, כך גם להתאחד

משימה בשניים
אתר היכרויות למגזרים הדתיים

www.m-2.co.il

מניפולציות ופולחן תפלים ההרשמה חינם

קורס עיסוי תאילנדי מסודרת (יזוגה) לנשים
קורס לרכישת ידע והכשרה למטפלים לבעיות גב, שרירים,
מערכת העצבים ועוד.
הקורס יועבר ע"י הגב' ריטה הוד (MA)
מומחית בעיסוי תאילנדי מסודרת ורפואי
משך הקורס: 72 שעות.
לפרטים נספחים: 02-6421057 054-8116288

מואר ובעל משמעות נצחית, המסומל בנצחיות של החנוכה המאירה בשמונת נרותיה בתוך עולם הטבע של ההיסטוריה ארוכת השנים מני אז בדיוק כמו אותו אור השמונה שבתוך השבע והנס שבתוך הטבע.

הקשר מסומל על ידי ההדלקה והלהבה העולה אולם איכותו ונצחיותו של הקשר קשורה בטהרתו של השמן, עליו להיות שמן זית זך, בערכיות וברמת התורניות, יראת השמיים והדקדוק במצוות בה מנהלת המשפחה כולה את ענייניה.

כאשר שומרים כמו את פך השמן את הזהות היהודית של המשפחה עם צביונה השלם בבחינת "יעקב איש תם יושב אוהלים" ומשמרים אותה מפני רוחות הרחוב המתעות המונהגות על ידי הרוח השלילית שבתרבות המערב, זו המסיטה להכחשה מתמידה ומרידה כלפי הזהות היהודית המקורית הגורמת להתנכרות אשר כמוה כרוחם של המתיוונים בני דורם, בשמירה זו ניצל הבית היהודי מטלטלות וניסיונות הטבע ומפגעי הזמן ונחסכת מהמשפחה היהודית מהומה רבה, זאת בשל מגעה הקסום של האלוקות, של אותו מימד הנצח, של המספר שמונה באירועי היום יום.

השוני המהותי בין תפיסת היהדות והיווניות מסתכמת בשאלת שלטון הגוף והחומר או שלטון הרוח. האם עולם החומר והזמן הוא השליט על עולם הרוח או האם הנשמה והעולם הרוחני והנצח הם השליטים. בעוד היוונים משליטים את הגוף, משליטים היהודים את הנשמה על הגוף, את השכל האלוקי על השכל האנושי, את קדושת וטהרת המשפחה על חילולה וטומאתה. אולם משהגיעו היוונים לבית המקדש וראו את הודו ויופיו, הם לא יכלו לסבול את מראהו, זאת מפני שמשמעות הדברים היא כי היופי עומד לצידם של החיים הרוחניים – חיי הנשמה ולא חיי החומר והגוף, הם רצו לבזוז לעצמם את היופי וההוד על מנת לשייכו לחיי הגוף והחומר. אכן חיי המשפחה היהודית וההווי הקדוש והטהור שבה גונזים בתוכם את היופי וההוד האמיתי המושווה ליופיו והודו של בית המקדש על כליו היפים בתפארתו, זהו היופי האמיתי היכול להיות מוזן אך ורק בזכות קדושה וטהרה. יהי רצון שנזכה לראות את ניצחונה של היהדות על התרבויות הזרות העומדות עליה לכלותה ואת בית המקדש הכללי והפרטי של כל אחד ואחד מאיתנו בתפארתו.

הטבע והנס בחיי הנישואין.

נמצאים אנו עתה באווירת חג החנוכה ועדיין מתבשמים מאווירתו של החג הנפלא.

ישנם בחג זה דימויים הקשורים דווקא לנושא הזוגיות והמשפחה, נושאים בהם אנו עסוקים יום יום, שעה שעה, נחמד יהיה להאיר מעט באורות החג ולהפנים לפחות מעט תכנים רוחניים כדי להיות מוארים מאורו הנפלא של חג זה.

המנורה בבית המקדש עשויה הייתה מקשה אחת זהב טהור ובעלת שבעה קנים, "כפתוריה ופרחיה ממנה יהיו".

המנורה מסמלת את הקשר בין כנסת ישראל והקב"ה. הקשר החי מסומל על ידי להבת הנרות הדולקים העולים מאליהם. אכן הנר המערבי אינו כבה לעולם כשם שהשכינה איננה זהה מהכותל המערבי.

אם נתבונן נוכל לראות כי המספר שבע הינו מוטיב מרכזי ביהדות: שבעה קנים כנגד שבעת הרועים, שבע ימים במחזוריות הימים, שבעה שבועות בספירת העומר, שבע שנים של השמיטה והיובל, שבע ארצות ואף שבעה רקיעים, שבעה כוכבי לכת ועוד ועוד. גם שבע הברכות אותם מברכים בשעת החופה המברכים את הקשר בין הבעל והאשה במעמד טקס הנישואין המרגש ואף שבעת ימי המשתה של שבע הברכות אשר בהם צריך בכל יום פנים חדשות כדי לסמל את התחדשותו המתמדת של הקשר המעוררת שמחה והתחדשות.

המספר שבע מסמל את הטבע, את הקשר הטבעי שבין בני הזוג ואכן צריכה להיות התאמה וזרימה טבעית בין בני הזוג אך זאת יתכן רק אם נשכיל להזין את להבת הקשר בשמן הזית הזך והטהור השמור בפך החתום בידי הכהן הגדול, רק אם נשכיל להיות מודרכים בכל עניני הבית ע"י הכהן הגדול ולהזין את הקשר בין הבעל לאשה באורה של תורה עם פסקי "הכהן אשר יהיה בימים ההם" "כי שפתי כהן ישמרו דעת כי תורה יבקשו מפיהו כי מלאך ה' צבא-ות הוא" כי אז נשכיל להכניס לתוך הקשר הטבעי את נס פך השמן המסמל את המשכיות הקשר הנצחי שבתוך הטבע לטבע אל תוך המספר שמונה שבתוך השבע המסמל את הברית הנצחית, את מימד הנצח שבקשר הנוגע בטבע ובכך נוכל לבשם את הטבעי והיומיומי בנס. זאת אם נכניס לכל מהלכי החיים האנושיים את האלוקות, וניתן לשכינה שליטה בחשבונות השונים בקשר כולו כי אז הקשר יהיה

מילותיו. בעל שמתפרץ על דברים פעוטים מעורר אצל האשה תגובה של עלבון, האשמה נגדית וכעס. אולם פעמים רבות ההתפרצות היא תוצאה של מתח מצטבר שמשתחרר בגלל סיבה זניחה. לעיתים הגבר מרגיש שאשתו דוחה אותו רגשית או שאינה ממלאה ציפיה אחרת שלו ובגלל שאינו מודע לכך מספיק או שאינו יודע כיצד לבטא את עצמו אז הוא מתפרץ. גם האשה מגיבה אז דרך מטען אסוציאטיבי של רגישויות שמתעורר בה באותו הרגע. אם האשה תשכיל להתייחס לבעלה לא דרך הרגשות שסוערים בקרבה באותו רגע אז תוכל להרגיע אותו במילים טובות כמו: "אני רואה שאתה עייף ומוטרד, עבר עליך יום קשה, אולי להכין לך כוס תה?", או בפשטות לאמר "אתה יודע זה מאד פוגע בי כשאתה מתפרץ כך". לפעמים אפשר לאמר: "אתה באמת צודק אז אקח זאת לתשומת ליבי." אפשר גם לנצור את המילים, להמתין לזמן רגוע וליזום שיחה מבררת ובונה.

דוגמא חמורה והרסנית ביותר, שלדאבון לב אינה נדירה, הינה כאשר אחד מבני הזוג מאיים בגרושיו. בדרך כלל בן הזוג אינו מתכוון לכך, אלא משתמש במילים קשות בכדי להפעיל לחץ משכנע ובכדי 'להשיג תוצאות'. אשה שאוימה על ידי בעלה נמנעה במשך שנים להביע רגשות או לעמוד על רצונותיה ונגררה למעגל של ויתור מתסכל שהרס כל חלקה טובה בזוגיות. בעל ששמע מאשתו אימים איבד מוטיבציה להשקיע ולעבוד קשה, בתחושה שנשואיו ממילא עלולים להתפרק כל רגע. לא אחת נשמעת השאלה: "מה לעשות?... לוותר לו?... כמובן שאם הדברים באמת חשובים צריך לחפש דרך להשיגם. ומה קורה כשעולה כעס? גם בשעת הכעס אסור להכנע לעצמנו ולהקפיד על המילים. במקום לאיים בגרושין אפשר לאמר ההיפך: "בגלל שאנחנו ביחד לתמיד, נהיה חייבים למצוא פתרון לבעיה זו", או "בגלל שאני אוהבת אותך (כן, כן, אפשר לאמר זאת גם בשעת כעס) אני מוותרת אבל אני לא יכולה יותר בלי עזרתך", "לטובת הבית כדאי שתשתף פעולה" וכיו"ב. מילים שנאמרות נשארות 'מתויקות' בארכיון האסוציאטיבי. אי-אפשר למחוק מילים שליליות שנאמרו כבר. בכל דין ודברים אנחנו כבר נגיב גם דרך המידע שהצטבר במוחנו על אופי תגובותיו של בן זוגנו. אבל אפשר להתחיל לרשום התנסויות חדשות של מילים חיוביות בונות. ההתמדה ברישומים החיוביים תבנה בהדרגה מטען אסוציאטיבי חדש שיעורר רגשות כגון: "אני רצוי", "אני מובן", "בעלי מעריך אותי", "אני חי במסגרת תומכת", "אני חשה בטחון לבטא את עצמי", וכד'. החוויה של מרחב קיום אחד מול השני תוכל להנחות אותנו לברור מילים חמות אוהבות מתחשבות ובונות קשר פורה.

מילים בונות והקשר האסוציאטיבי. "חיים ומוות ביד הלשון". המילים הללו לא חייבות לשאת את מובנן הפשוט, קרי- סכנת חיים ממש ועדיין טמונה בחובן משמעות חשובה שיכולה להוביל למסקנות הרות משקל בחיינו. ה"לשון" מסמלת את כח הדיבור שמסוגל להוציא לאור את מחשבותינו. לפעמים אנו נעשים מודעים להלכ- רוחנו רק לאחר שאנו שומעים את עצמנו מבטאים את הדברים בפיו. שיחה עם מטפל או אדם אחר שאנו סומכים עליו, תורמת לכך שרחשי ליבנו יתבהרו באופן שלא היה נהיר לנו מלכתחילה, לפני שבטאנו את הדברים בשפתינו. באותה המידה דרך ההקשבה בשעת שיחה אנו מתוודעים למחשבותיו ורחשי ליבו של הזולת. לכן כה טבעי שכח-הדיבור ביננו לבין בן הזוג שאנו נשואים לו יוביל את הקשר להבנה הדדית, דרך הבעתנו את עצמנו והקשבה אחד לשני. אבל מסתבר שהדברים אינם כה פשוטים. עולמו של הקב"ה מורכב ורב משמעויות ואנו שלא הגענו לעולם הזה שלמים וממורקים נדרשים לעבודה של תיקון.

פעמים רבות נוצרים מצבים של חוסר הבנה. לעיתים אנו אומרים דברים שאין אנו מתכוונים להם ומפרשים מילים שנאמרות לנו בשונה ממשמעותן האמיתית. זה גורם לשיחה להדרדר לוויכוח שבמקרים רבים מסתיים בריב. הכעסים שמצטברים יוצרים מרבצים של טינה. נוצר ריחוק בין בני הזוג וחוסר ההבנה הולך וגדל. מילים יכולות לבנות או לחילופין להרוס. הלשון יכולה באמירה מסוימת לבטא רגש חיובי-ואז לעורר בבן הזוג רצון לקירבה או לחילופין לעורר אש מחלוקת שמחריבה כל חלקה טובה. מילים טובות נושאות כח בניה - כח מחייה שמטפח את הקשר כל הזמן ומצמיח את השותפות.

מה קורה כאשר התקשורת מתחילה לשאת אופי של בקורתיות והאשמה? מה קורה כשמתדלדל אוצר המחמאות? כאשר המילים הופכות לעולבות ומאיימות. מה קורה אז?...

מוחנו פועל פעמים רבות באופן אסוציאטיבי. כאשר נוצר דפוס תקשורת מסוים בין בני זוג אז כל מה שנאמר מפורש באופן אוטומטי. כל מילה שנאמרת מקושרת באופן אסוציאטיבי לנסיון העבר והסקת המסקנות היא בהתאם. התוצאה-הבנה מוטעית של כוונות הזולת.

ברובד יותר נסתר מתעוררות אסוציאציות מילדות ומבית הורים ומפעילות מטענים רגשיים שאינם רלוונטיים להתרחשות בה אנו נתונים באותו זמן. אם נתעורר להבנות אלו נוכל לשנות את אופי השיחות ביננו. אם נתבונן באופן יותר מעמיק על בן זוגנו נוכל להקשיב למסר שמסתתר בחובן של

מבט הלכתי השקפתי

מאת: הרב חנוך חן גלזמן

מנחת נישואין ומשפחה, חבר ועדה רוחנית ורכז הקורס למדריכי חתנים:
052-8307462 נייד: 02-6422042

”שבח ארץ ישראל“

”ארץ חיטה ושעורה וגפן ותאנה ורימון ארץ זית שמן ודבש“.

ארץ ישראל זה שמה של הארץ הקדושה, ארץ של הישראליות. ישראליות היא מושג שמקורו שריה, התמודדות: יעקב אבינו נאבק במלאך הקורא לו שם ישראל ”כי שרית עם אלוקים ואנשים ותוכל“ ומאז כל בניו קרויים בני ישראל לאמור הבנים של המתמודד והם עצמם מתמודדים. מתמודדים בזיכור המידות שלהם ובהסתכלות ומדידה נכונה של כל דבר ועניין.

הארץ שלהם, ארץ ישראל שמה הוא, ארץ של ישראליות, של התמודדות. והנה מצאנו בפסוק של נוסף לארץ הזו, ארץ החיטה והשעורה והגפן וכו'. ארץ שבעת המינים אין זה סתם. המינים הללו מגדירים את הארץ הקדושה, הארץ של הישראליות, שמם קרוי עליה והיא נקראת על שמם. יש משהו בשם המינים שווה ערך לעוצמת השם ארץ ישראל. יש לברר מהו, מה מיוחד בהם? מדוע נבחרו מינים אלו להגדיר בהם את שבח הארץ הקדושה? מה מעלת הארץ הבאה לביטוי במינים אלו דווקא?

הבה ננסה להסביר: החיטה והשעורה עשויות שיבולים שיבולים המלאות גרגירים. הגפן אף היא אשכול המורכב מענבים רבים. כל גרגר – כל עינב יחידה עצמאית, פרי בפני עצמו אך אין בו ממש. אין בו שיעור לברכה אחרונה ואין בו כדי למלא את עיקר ייעודו. עיקר ייעוד החיטה והשעורה הוא הפת ”לחם לבב אנוש יסעד“ בגרגר אחד אין סעודה, אי אפשר לעשות ממנו פת. עיקר ייעוד הגפן הוא היין. ”יין ישמח לבב אנוש“ אין שמחה בענב אחד, אין אפשרות להכין ממנו יין.

כל אחד ואחד, כל פרט ופרט זקוק לזולתו, זקוק לאחרים. יחד יצטרפו ויפיקו את הטוב שבהם. רק ביחד יכולים הם למלא את עיקר תפקידם.

התאנה מבחינה בוטנית היא תפוחית – הפרות הם הגרגירים הקטנים המצויים בתוך הצוף המתוק והערב. כן גם הרימון סמל הריבוי – ”שירבו זכויותינו כרימון“ – עשוי גרגירים גרגירים שכל אחד מהם אין בו ממש ורק ביחד מצטרפים הם לפרי אחד, ביטוי לאחדות מתוך צירוף ודבקות.

הזית והתמר יש בהם שיעור בפני עצמם, הם אפילו מהווים מדד לשיעור מאכלים אחרים כזית וככותבת. אך התורה מדגישה זית שמן ודבש אין אפשרות להפיק שמן מזית בודד, אין אפשרות להפיק דבש מתמר אחד. גם הם סמל לצירוף, לזקוקים זה לזה, למתחברים, למשתתפים, לדבקים, לשייכים.]

יתכן וזו מעלת ארץ ישראל, ארץ שמהווה סגולה לחיבור לקשר, לשייכות ורק בה שייך להתחבר ולהתאחד.

אכן כך משמע בדברי המהר”ל נתיבות עולם נתיב הצדקה פרק ו' ”ולא נעשו ישראל מחוברים להיות עם אחד לגמרי עד שבאו לארץ והיו ביחד בארץ והיה להם מקום אחד הוא ארץ ישראל ועל ידי ארץ ישראל הם עם אחד לגמרי“.

ארץ ישראל – ארץ שבעת המינים היא הארץ אשר איווה ה' למשכן לעמו הנבחר ולבית מקדשו, היא ה”ארץ אשר תמיד עיני ה' אלוקיך בה מראשית שנה עד אחרים שנה“, בזכות הסגולה המיוחדת לה.

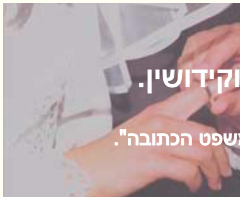
מפני חטאינו גלינו מארצנו וחרב בית מקדשנו ומקום שכינת הקב”ה עלי אדמות נשאר בין כותלי הבית היהודי כמאמר רבי עקיבא (סוטה יז') איש ואישה זכו שכינה ביניהם, כיצד זוכים, איך מזדככים על מנת לזכות לשכינת ה'?

נלמד מסגולת הארץ הקדושה, משבח ארץ ישראל: החיבור והחברות השייכות הקשר והדבקות לשם שמיים מתוך שמחה של מצווה בעשיית נחת רוח הדדית היא הזכות הגדולה. ובאם נלמד שבחה ומוסרה של הארץ הקדושה נזכה לישוב בה בבטחה.

לאור הביקוש...

יפתח מחזור שלישי לקורס לרכישת ידע הלכתי ופראקטי למסדרי חופה וקידושין. בשיתוף ובאישור המועצה הדתית, ירושלים. הקורס יועבר ע"י הרה"ג אליהו בר שלום שליט"א דומ"צ שכונת רמת שלמה בירושלים מח"ס "משפט הכתובה".

לפרטים: 02-6413242 נייד: 054-8119588

הכנות יום השישי

ויין ומגדנות. אבל לעיתים, מרוב לחץ ההכנות נוצרים חיכוכים. (לדוגמא: מה קורה עם החצילים?? למה נשרפה העוגה?? וכו'). וכאשר מגיע כבר הזמן שצריך לשבת ליד שולחן שבת, כולם כבר עייפים ואין שום הרמוניה בשולחן, שלא לדבר על השלום בבית שכבר התנדף מבעד לחלון, ואז לדאבוננו מכריז היצר הרע ואומר 'הי רצון שיהא כך לשבת הבאה והיצר הטוב בעל כורחו עונה אמן, כי הרושם השלילי שנוצר בשולחן השבת מחזיק מעמד ומשפיע כל השבוע עד לשבת הבאה.

לעומת זאת יש משפחות שיודעות לזכור את העיקר בהכנות לשבת. הבעל משתדל להגיע מוקדם (עם הפתעה קטנה), האשה משתדלת לקבלו בחיבה (עם חיוך רחב), משתדלים ביחד לפזר את כל חילוקי הדעות והקטטות, שהצטברו במשך השבוע, ואת כל ההכנות והמאכלים למיניהם שמספיקים להכין (וגם את אלו שלא...), עושים ביחד בהרמוניה מלאה, מתוך ידיעה שהשבת היא חגיגה משפחתית וכולם מצפים לה ומשתוקקים אליה, ואז בהתקרבות השבת שואל בעל הבית בנחת ובלשון רכה "עישרתם ערביתם הדליקו את הנר". הוא לא שואל על מאכל כזה או אחר, הוא שואל רק על העיקר כדי לוודא שיהא שלום בבית.

וכאשר מגיע הזמן לשבת לשולחן השבת, ותוספות של האהבה והחיבה כבר נמצאות בחלל הבית, מרגיש היצר הטוב שבבית הזה הזוגיות עולה מעלה מעלה והשכינה שוררת בכל פינה בבית, וממילא תמשך ההשפעה עד לשבת הבאה ועל כך הוא אומר 'הי רצון שיהא כך לשבת הבאה והיצר הרע בעל כורחו עונה אמן.

יתכן כי ניתן להסביר כך גם את ענין נרות השבת שרבה אמנו הדליקה. מסביר רש"י בפרשת חיי-שרה שרבה נעשית כמו שרה שנרותיה דלקו מערב שבת לערב שבת. ברור אם כן לפי דברינו שהנרות מסמלים את השלום בבית והדלקתן ע"י רבה השפיעה על כל השבוע ממש כמו שרה, ידע כך יצחק שאשתו תמשיך את מסורת האימהות שהתחילה ע"י שרה ולכן התנחם באשתו אחרי אמו.

כתוב בגמרא במסכת שבת: אמר ר' יוסי בר חנינא שני מלאכי השרת מלוין לו לאדם בערב שבת בבואו מבית הכנסת אחד טוב ואחד רע. כשבא לביתו מצא נר דלוק ושולחן ערוך ומטה מוצעת, מלאך טוב אומר 'הי רצון שיהא כן לשבת הבאה ומלאך רע עונה אמן בעל כורחו. ואם לאו, מלאך רע אומר 'הי רצון שיהא כן לשבת הבאה ומלאך טוב עונה אמן בעל כורחו.

מהו הדבר החשוב ביותר מכל ההכנות לקראת השבת? עונה על כך הטור בסימן רס"ג שאם אין ידו משגת לקנות נר ויין לקידוש, נר קודם משום שלום בית דאין שלום בבית בלא נר. מכאן רואים שההכנה הכי חשובה לקראת שבת, היא ההכנה שתגרום לשלום בבית, וההכנה הזו חשובה אפילו יותר מקידוש.

דבר נוסף מופיע במשנה במסכת שבת: שלושה דברים חייב אדם לומר בערב שבת עישרתם ערביתם הדליקו את הנר. וכאן אנו רואים שוב את החשיבות של הדלקת הנר שמיועדת לשלום בבית בדיוק כמו חשיבות המעשרות שבלעדיהם לא ניתן כלל לאכול, וגם על זה כתוב בטור (סימן ר"ס) שישאל על הדברים האלה בנחת ובלשון רכה.

עוד דבר נוסף כתוב על ליל שבת בסימן ר"פ: שצריך אדם להיזהר שקודם שיגיע הלילה חייב להראות תוספת חיבה ואהבה לאשתו ולא ירגיל שום קטטה מערב שבת ואם היה לו קטטה שיפייסנה קודם השבת. ויהיה זהיר שירדוף בינו לבינה אהבה ואחוה כל ערב שבת וכו'. אנו רואים שוב שבהכנות לקראת שבת, החלק החשוב ביותר הוא לדאוג שלא יהיה שום קטטה, רק לדאוג שיהיה אהבה וחיבה בבית.

ידוע לכולנו שערב שבת הוא זמן לחוץ בכל בית בישראל. כולם משתדלים לסיים את כל ההכנות: לא לשכוח את כל סוגי הסלטים, את העוגות שמחכות בתנור ואת כל המאכלים המתוקים המלוחים והחריפים שחייבים להיות על שולחן השבת, על פי ההלכה שחייבים להרבות בבשר

ידוע הסיפור המובא בגמ' שכנפטר רבי שמעון בן לקיש - גיסו ותלמידו הקרוב של רבי יוחנן - הצטער אחריו רבי יוחנן באופן מר ביותר, והביאו לו את רבי אלעזר בן פדת שנחשב באותה עת כתלמיד חכם עצום, ואכן כל מה שהיה מקשה רבי יוחנן אמר לו רבי אלעזר בן פדת 'תניא דמסייע לך' והביאו לו ראיות לדבריו. אמר לו רבי יוחנן: אתה אינך כ'בן לקיש', כי רבי שמעון בן לקיש כל מאמר שהייתי אומר הקשה עלי 24 קושיות, והייתי עונה לו 24 תירוצים, ואתה מביא רק ראיות לדברי וכי איני יודע שדברי טובים?! וכ"כ הצטער רבי יוחנן עד שיצא מדעתו, והתפללו עליו חכמים ונפטר. ממעשה זה למדים אנו שלרבי יוחנן היה חסר דווקא אדם שיסתור את דבריו ויקשה עליהם, היינו 'כנגדו', כי רק ע"י שהאדם עומד במבחן ה"כנגדו" אז נבחנים דבריו אם הם נכונים או לא, כי בהיותו לבדו אין ביכולתו לבחון אובייקטיבית האם צדקו דבריו ודעותיו או לא, כי הרי "כל דרך איש ישר בעיניו", ואדם אינו רואה נגעי עצמו וחסרונותיו, כמאמר רבא: "אדם קרוב אצל עצמו", "ואין משים עצמו רשע", על כן זקוק הוא ל'כנגדו' שיפקח את עיניו ויוביל אותו לדרך הישר.

נמצא איפוא שה'עזר' לאדם והעזרה האמיתית הוא דווקא עם ה'כנגדו' שעל ידי הביקורת המתמידה עליו הרי הוא מתקדם, מתפתח, ומתקן מעשיו, וזו מעלת קשר הנישואין, שע"י ביקורת האשה עליו הרי היא מתקנת אותו, בונה ומשלימה את דרך חייו. ומי שזוכה רואה הוא את ה'עזר' דווקא ב'כנגדו', וע"י כך יגיע לשלימות כי דברים הנעשים בקושי ובצורך להלחם הרי הם נקנים בקנין חזק ואמיץ יותר, וכבר אמר שלמה החכם מכל אדם בקהלת "אף חכמתי עמדה לי", ואמרו חכמים "חכמה שלמדתי באף - היא שעמדה לי", היינו, שכל חכמתו ותורתו שהיתה ב'אף- בקושי ובמאמץ, היא זו שעמדה ונתקיימה בידו.

בבואנו להקים בית בישראל, ולמסד את הקשר בין איש לאשתו, על תקשורת טובה ומועילה, הרי עלינו לדעת כי שמיעת ביקורת מפי האשה אין בה כל רע, אדרבה, זו מטרת נישואינו להשלים זו את זו, להתמודד עם הביקורת ולעמול לשנות [במקרה הצורך] את דרכינו ומדותינו, ולא לחכות רק למחמאות והסכמה על כל פרט, שלא יקדמונו הרבה בחיים.

כשתהיה מובנת תקשורת זו בין בני הזוג, הרי תהיה היא בנויה כראוי, בלא טענות ומענות על בן הזוג על חוסר הערכה או חוסר הקשבה, כשנשכיל להבין ולבנות את התקשורת בינינו, הרי היא תבנה אותנו אישית ואת בנין ביתינו ומשפחתינו, הוא שאמרנו: תקשורת מובנת ובנויה - בונה.

תקשורת מובנת ובנויה - בונה. כשעומד אדם להקים את ביתו כבית נאמן בישראל, שאיפת לבו היא לחיות חיים מאושרים המאופיינים בעיקר בקשר חזק ואמיץ עם בת זוגו, אשר עמה חפץ הוא לחיות עוד רבות בשנים. קשר טוב נבנה בעיקר על תקשורת טובה ומובנת לשני הצדדים, כמו שאומר הפסוק: 'ותהי כל הארץ שפה אחת ודברים אחדים' - אזי: 'עתה לא יבצר מהם כל אשר יזמו לעשות' (בראשית י"א א-ו ובמפרשים שם). כשהתקשורת טובה החיים זורמים ומהנים, ובנין בית כזה יש לו קיום עדי עד.

אך כשנתבונן על יסוד קשר זה שבין אדם לאשתו, הרי מופלא הוא מאתנו איך יכול הוא להיווצר כלל, בני הזוג נצבים אמנם תחת חופה אחת וחיים בבית משותף אחד, אך הרי כל אחד מבני הזוג שונה הוא במהותו, במידותיו וברצונותיו שהרי זה גבר וזו אשה וכל אחד בא מרקע משפחתי וסביבתי ייחודי עם שאיפות ורצונות שונים. כדי למזג כל אלו ליחידה אחת מאוחדת נראה לכאורה שנדרשים לכך כוחות איתנים מעל לגדרי הטבע.

תורתנו הקדושה כשמה - תורה=הוראה - נותנת לנו כדרך חיים את מאמר חז"ל הבא: "אמר רבי אלעזר כל אדם שאין לו אשה אינו אדם שנאמר 'זכר ונקבה בראם ויקרא שמם אדם' (יבמות סג). הרי לנו סדר הדברים האמיתי וסודם בבנין הבית, האשה היא הבונה את הגבר להיותו אדם, כלומר, שלמותו של אדם היא בנישואיו עם אשה, היא הבונה ומשכללת את בנין אישיותו הוא.

'ויאמר ה' אלוקים לא טוב היות האדם לבדו אעשה לו עזר כנגדו' (בראשית ב יח) פשוט הפסוק מובנת כי האשה נוצרה לטובתו של האדם ולמניעת בדידותו, ולאור האמור במאמר הקודם, הרי היא בעצם בונה ומשלימה אותו לאדם, אם כן כיצד נוכל להסביר את המאמר "אעשה לו עזר כנגדו, זכה - עזר, לא זכה - כנגדו" (יבמות). ואת פירוש רש"י שם: "כנגדו - חלוקה עליו וסותרת דבריו".

כמו כן לא מובן מדוע יש לתלות הדבר בשכר או בעונש, שאם זכה הרי היא לו ל'עזר' ואם לא זכה אזי היא 'כנגדו', הרי לפי הבנת הפסוקים הנזכרים כל סיבת יצירת האשה המיוחדת היא לטובת האדם, לפתור את בעיית ה'לא טוב היותו לבדו', ולגרום לו לטוב, מדוע איפוא נראה גם 'כנגדו'?

כדי לבאר זאת, נעמיק בדברי הפסוק הנ"ל המגדיר את ה'לא טוב' באדם כשהוא 'לבדו', היינו, שכשאדם חי 'לבדו' ואין מי שיעיר לו על מעשיו ויתקן את דרכיו ומידותיו, זה 'לא טוב' עבורו ו'לא טוב' לבנין אישיותו, כי איזו תועלת יש לו מ'אומרי הן' שמצדיקים את מעשיו ודעותיו, ואומרים כמוהו, הרי זה בדיק מה שהוא חושב, ואין הוא מתקדם בחיים.

איגוד י.נ.ר. – איגוד יועצי הנישואין הרבניים בישראל

חברי האיגוד: (רשימה חלקית)

הגב' יהודית פוגל
מנחת נישואין ומשפחה
חבר יחזק ניסים 17, בני ברק
052-8703667 03-6747620

הגב' צפריה סער
עורכת דין במעמד האישי
לוריא 11/4, תל אביב
050-8273426 03-5283055

הרב אברהם גמליאל - עו"ס
מטפל משפחתי
רמת צבי 835, זכרון יעקב
054-5487767 04-6390583

מר בנימין וורצמן
מגשר ומטפל משפחתי,
מנחה נישואין ומשפחה
בית אל, ד.ג. מזרח בנימין
052-5666968 02-9973003

הגב' נורית עוזרי
מנחת נישואין ומשפחה
התאנה 35, מרכז שפירא
050-765189 08-8506810

הרב מאיר פורט
מנחה נישואין ומשפחה
מקור חיים 15/9, ירושלים
050-8329592 02-6720284

הרב יוסף בוימגארטן
בורר משפחתי
ומנחה נישואין ומשפחה
דובר שלום 7/13, ירושלים
057-3111594 02-5381799

הגב' צירה גוטרמן
מנחת נישואין ומשפחה
עוזיאל 7, בני ברק
03-6778724

הגב' עדי יורסלביץ' - עו"ס
מטפלת משפחתית, מגשרת
מנחת נישואין ומשפחה
חנינה 35 א', חיפה
052-8424488

הגב' לאה לוי - עו"ס
מנחת נישואין ומשפחה ובחיי אישות,
ומטפלת בגשטאלט ורפואה משלימה
נחגי הפרדות 16/9, ירושלים
052-3823859 02-5820528

הרב שמואל מועלם
מנחה נישואין ומשפחה
ומרצה בתחום הנישואין
מירסקי 19, ירושלים
050-867359 02-5868469

הגב' שרה יפה
מנחת נישואין ומשפחה
פארן 14/10 רמת אשכול, ירושלים
050-6731566 02-5814949

הרב שמעון שמש
מנחה נישואין ומשפחה,
מדריך חתנים ומרצה בתחום הנישואין
נימון 8/1 נווה יעקב, ירושלים
052-2400999 02-5857692

הגב' ברכה סרביאנסקי
מנחת נישואין ומשפחה,
התמחות במצבי אובדן ושכול
חזית 12, ירושלים
054-524555 02-5378835

מר יעקב בן שלמה
מנחה נישואין ומשפחה
חיבת ציון 4, בית אל ב'
054-6713805 02-9973176

איגוד י.נ.ר. מברך את המצטרפים החדשים לאיגוד:

הגב' רות מלכה
מנחת נישואין ומשפחה
ומדריכת כלות
חיסדא 19/4, אשדוד
050-6546102 08-8679161

הגב' שושנה רוט B.Ed
מגשרת משפחתית,
מנחת הורים
השחר 25, כפר סבא
054-6674854 09-7674854

הרב יעקב ארביט
בורר ומגשר משפחתי,
מנחה נישואין ומשפחה
שערי תורה 17, ירושלים
050-5967774 02-6414665

הרב שלמה ברקוביץ
מנחה נישואין ומשפחה
ומרצה בתחום הנישואין
צייטלין 12, בני ברק
03-6187462

הרב נתן גלבשטיין
מדריך חתנים
כפר חב"ד
054-6761152 03-9606642

הגב' לאה יוקליס - עו"ס
מטפלת משפחתית
סוקולוב 31 א', קרית אתא
054-5962298 04-8450627

מר אלישע רבינוביץ B.Ed
יועץ חינוכי, מנחה נישואין ומשפחה
ומנחה בחיי אישות
אחיה, ד.ג. אפרים
054-5592305 02-9947106

הגב' איוון גלדמן
מנחת נישואין ומשפחה
משעול הכרמים 35, אפרת
052-4713269 02-9931010

הרב בנימין מרקוביץ
מנחה נישואין ומשפחה
ומרצה בתחום
כוכב יעקב, ד.ג. מזרח בנימין
052-8284517 02-9975638

רשימת חברי איגוד י.נ.ר. המלאה, מחולקת לפי סטאטוס מקצועי ואזור מגורים
מתפרסמת באתר האינטרנט: www.YNR.ORG.IL טל': 02-6412970

קורס להכשרת מנחי נישואין ומשפחה

ההרשמה בעיצומה לקורס גברים - ירושלים
נותרו עוד מספר מקומות בלבד לקורס גברים - גבעת שמואל.
החלה ההרשמה למחזור חדש לנשים בשעות אחה"צ.

מגוון רחב של חומר מקצועי
המועבר ע"י מיטב הרבנים ואנשי המקצוע העוסקים בתחום
ברוח ההלכה ובאווירה תורנית.

למסיימי הקורס בהצלחה תוענק תעודה
מהמכון הישראלי ללימודי נישואין ומשפחה
ותעודת הסמכה מטעם משרד החינוך (620 שעות)

קורס המשך למסיימים בהצלחה ליועצי נישואין - רבנים
בחסות הוועדה ללימודי המשך, ביה"ס לעבודה סוציאלית, אוניברסיטת בר אילן
ובהמלצת הרבנות הראשית לישראל.

במכון מתקיימים מגוון קורסי המשך ומעשרה לאנשי מקצוע: מנחים, מטפלים, יועצים וכדומה.

בוגרי הקורס מתקבלים כחברים באגוד יועצי הנישואין הרבניים בישראל
הדואג להמשך פעילותם המקצועית
ומעניק להם פרסום ואפשרות להשתלב בשוק העבודה

לפרטים: 02-6413242 ניויד: 054-8119588

(מ-תשמ"ה)

21 שנות
נסיון והצלחה

שידוכים אשתיים

בנה קינח

מחלקת מיוחדת
לפרטים פרטית
למען צמצום חתובוללות

ייעוץ והכוונה לנישואין ♦ לגילאים השונים ♦ לכל גווי היהדות הדתית מכל רחבי הארץ
לכל רמות ההשכלה והעיסוקים ♦ אפשרות ללא ידיעת המועמד/ת ♦ אחוזי הצלחה מרשימים ♦ יחס אישי ♦ סודיות מוחלטת

טלפקס: 02-6242428

ירושלים: רח' המלך ג'ורג' 12 קומה ב'

טלפון: 08-6283263

באר שבע: רח' הפלמ"ח 71 (בסימטה)

טלפון: 04-8337513

חיפה: בית אל 6

טלפקס: 03-6133010

רמת גן: מגדלי התאומים בנין 1 קומה 7 חדר 732

טלפון: 06-79933570

פריז (סניף מרכז אירופאי)

Www.bne-kincha.co.il Email: Shiduchim@bne-kincha.co.il